

og at slutte mig til det Forslag, som er fremkommet fra den ærede Rigsdagsmand for Holsteb Amt's 2den Kreds (Tscherning). Jeg skal derfor kun tillade mig et Par Ord om Grunden dertil, og jeg lover ikke blot at fatte mig kort, men jeg skal ogsaa holde det. Jeg stemmer mod en Bestemmelse om Kugleaffstemning, fordi ogsaa jeg kun anseer den for et Spøgelse; men det er ikke af Frygt for Spøgelse, at jeg stemmer derimod, men af Frygt for Besværgelsesformularen. (Ratter.) Jeg stemmer fremdeles mod Optagelsen af en Bestemmelse om Kugleaffstemning, ikke af Frygt for den, men af Frygt for Discussionen derom. Det er min Overbeviisning, at Comiteen kun har optaget dette Spørgsmaal — hvad den ogsaa selv har ytret —, fordi den troede, at det, ved at blive behandlet et Par Gange af Rigsdagen, kunde gaae igjennem uden videre. Jeg troer nu, at Comiteen er kommen til en moden Erkjendelse af, at dette Haab ikke er gaaet i Dvfyldelse, og, da jeg troer, at det vil gaae i Fremtiden ligesaa, er dette min Grund til at slutte mig til det Forslag, som er stillet af fornævnte Rigsdagsmand.

Monrad: Jeg kan heller ikke Andet end ansee det for en i høi Grad ligegyldig Ting, enten man optager en Bestemmelse om Kugleaffstemning eller ikke. Jeg troer, at saaledes som vore Forhold ere, og navnlig som de ere for Tiden, kan der ikke være Tale om Affstemning ved Kugle. Jeg troer, at den Fare, der kunde være forbunden med, at man ikke havde Kugleaffstemning, ikke har Synderligt at betyde; saalænge i altsald Forholdene ere saaledes, som de for Tiden stille sig, troer jeg ikke engang, at det er nødvendigt at have Kugleaffstemning. Jeg anseer det derfor temmelig ligegyldigt, om man siger ja eller nei dertil; hvad mig selv angaar, vilde jeg helst lade Tilfældet afgjøre min Stemme ved t. Ex. at tælle paa Knapperne eller deslige (Ratter). Kort sagt, jeg anseer det for ligegyldigt, om man gjør det One eller det Andet. Men, forsaavidt man ved denne Leilighed har talt Noget om vor politiske Stilling og Ministeriets Uundværlighed, da maa jeg tilstaae, at jeg ikke kan finde det rigtigt at opstille det som en øverste Grundsætning, at et Ministe-

rium er uundværligt. Det er min fulde Overbeviisning, at Hans Majestæt nok vil vide under alle Forhold at finde Mand, der ville staae ham bi, og som kunne forestaae Statens Styrelse. Jeg troer, at vor øverste Grundsætning bør være Fædrelandets Vel, og jeg har ogsaa for mit Vedkommende det Haab, at Rigsdagen vil vide at enes med Ministeriet ved gjensidig Imødekommen om hvad der tjener til at fremme Fædrelandets Vel. Man skulde derfor ikke udtale sig paa en saadan Maade, som om Rigsdagen med bundne Hænder og Fødder skulde kaste sig ned for Regjeringen og sige: „Hvad du byder, gjøre Vi!“ (Hør! Hør!) Jeg mener, at vi bør overlægge med hinanden som fornuftige og besindige Mænd, og jeg er overbevist om, at der er saamegen Fornuft og Besindighed paa begge Sider, at man nok vil blive enig om at vælge den rigtige Beslutning, uden at Ministeriet derfor behøver at styrtes.

Tillisch: Jeg maa med Hensyn til det sidste Foredrag dog tillade mig en Bemærkning, som jeg ellers havde anseet for overflødig, og det er den, at jeg dog skulde troe, at det er klart og indlysende, at, naar man siger, at Ministeriet er nødvendigt og uundværligt til en vis Tid, at det da vil sige, at Ministeriet til denne Tid er nødvendigt og uundværligt for Fædrelandets Vel.

J. N. Hansen: Ja, jeg skulde ikke have taget Ordet, naar jeg ikke fra den ærede Folkethingsmand for Aalborg Amt's andet Distrikt (Tillisch) havde hørt Tanker og Bemærkninger blive fremsatte med Hensyn til dette Spørgsmaal, som vare mig saa fremsmede og nye, at jeg næsten slet ikke fatter dem. Han sagde nemlig, at han vilde beholde Afgangen til Kugleaffstemning, fordi han vilde, at Sandheden skulde komme reen og klar frem. Det er mig aldeles utydeligt, hvorledes Noget kan komme reent og klart frem, ved at man afgjør det i Mørke, det er en underlig Klarhed, der afgjøres i Mørke, uden at Noget kan see, hvorledes Afgjørelsen er kommen tilstede. Reenheden vil jeg ikke tale om; thi jeg troer ikke, man kan see, om en Sag bliver behandlet reent, naar man er i Mørke. Hvorledes man vil staae Sandheden frem i